

למועדוני פאר - יש, לשיכוני עולים - אין

בעצבות מסוימת. אחרי 21 שנות עבודה מאחורי הדלסק הוא יצטרך לעזוב את המקום. מועדון הלילה המסואר של תל-אביב עבר לידים חדשות. הוא הוחזר למפא"י. מפלגת טועלי ארץ-ישראל שלמה עבור התבירה סכום של 100 אלף לירות.

★ ★ ★

תשלום בבריאות אברים

כדי להגיע אל ביתו של יעקב לוי צריכים לעבור כברת-דרך, דרך שדות ודוערזרדו, דרך משטחים מכוסייגומות, ש' היו איפעם פודס. כאן עמדה פעם חושה ערבית, ששימשה אולי אורחה או רפת. הי' יום גר בה יעקב לוי. בחצר מסתובבות כמה תרגולות חומות, מנקרות בין ערימות זבל. ביבשופכין עובר בדיוק לפני מפתן הדלת.

הדלת עשויה עץ שחור ורקוב. החדר חשוך. כשמתרגלים לאפילה, אפשר להבחין בריהוט החדר. הוא כולל שלוש מיטות ברי זל הלודות. שולחן חום ורועץ, סח נפט, שני ארגונים ישנים וארגוניקרח ישן. חוץ מזה יש בו עוד כשמונה ילדים, מגיל 3 עד 12. את יעקב לוי (54) אפשר למצוא באחת המיטות. במיטה שניה אפשר להבי' חין באשה זקנה, כבת שמונים, מכוסה בסמרטוטים.

יעקב לוי הוא לקוח קבוע של לשכת ה' סעד במתוו תל-אביב. גם הרופא המחוי של מתוו תל-אביב אינו מיטיב להכיר ממנו את בתיהחולים הממשלתיים באיוור. כי יעקב הוא חולה כרוני. הוא בעצמו אינו זוכר את כל סוגי המחלות שהוא חולה בהם, החל בשבר וכלה בדלקת-פרקים.

כשעלה מתימן, לפני למעלה מעשרים שנה, היה גבר במלוא אונו. העבודה בפרדסי נס' ציונה התישה את כוחותיו. בעשר השנים האחרונות הוא מבלה זמן רב יותר במיטות בתיהחולים מאשר ברחוב או בביתו.

יעקב לוי הוא נצרך. בכל פעם, כשהוא זקוק לבית-חולים, הוא הולך ללשכת-הסעד, שם ניתן לו פתק לבית-החולים. עבור כל יום אישפוז הוא משלם רק שתי לירות וכמה גרשים. את הכסף גותן בנו הבכור, ושני ואב לשני ילדים.

לוי חיב ללשכת-הסעד עשרות לירות עבור חודשי האישפוז. שטרם שולמו. אין הוא יודע מנין ישיג את הכסף. הוא אינו קורא עתונים. הוא לא שמע כי החל מהימים הבאים יהיה עליו לשלם עבור יום אישפוז בבית-חולים ממשלתי שבע וחצי לירות, במ' קום שתי לירות. הוא רק יודע: "יותר טוב למות במקום לשלם כל כך הרבה".

הוא אינו מבין מדוע הגדילה המדינה את דמיהאישפוז שלו פירשלושה. אין הוא יודע כי משרד-הבריאות נאלץ להגדיל את הסכום בגלל גרעון בתקציבו. אין הוא יודע שלמ' דינה אין כסף. כמו אלפי נצרכים אחרים, האומללים שבאומללים מבני הארץ, יצטרך יעקב לוי לשלם את מחיר הגרעון - ב' בריאות אבריו.

★ ★ ★

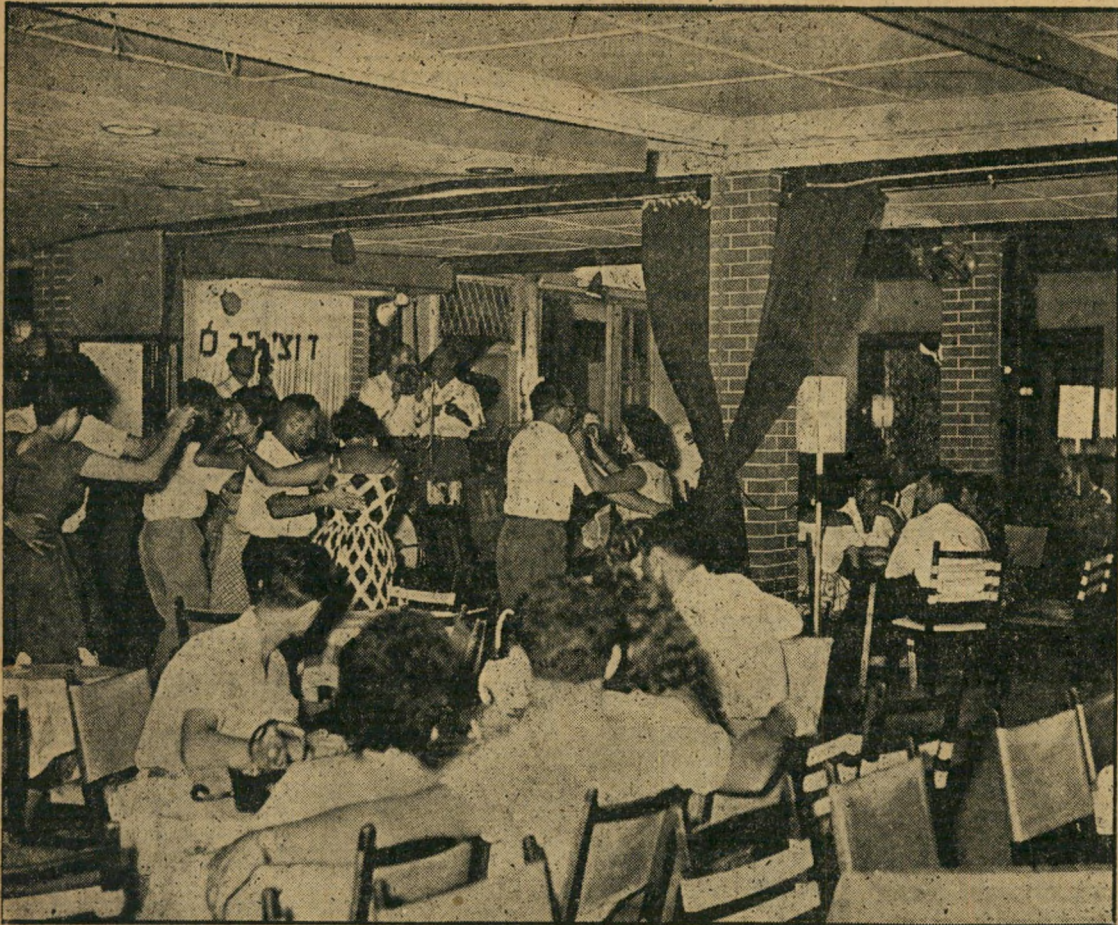
מושב החוג הנוצרי

במרכז תל-אביב, לא רחוק מכיכר דיזנגוף, בבית תלת-קומתי בעל חזית עגולה, מוקף גן-עצים מוריק, ארו השבוע הנריק קליסקי (60) את מזהדותיו. הוא הת' כונן לנסוע לאמריקה, שם הוא מנהל סוכ' נות-ייצוא ישראלית, מרכז בידוי את כל ש' חק היינות הישראלים בארצות-הברית.

הנריק קליסקי הוא דמות ידועה בירוש. בפולין, מקום הולדתו, היה מר' קליסקי סוכן יחיד של תעשיית המטוסים הפולנית. הוא עמד בראש קלוב-תעופה. בשנת 1936 בא קליסקי במטוסו הפרטי לארץ. בשרדהתעור' פה קיבלו את פניו מאיר דיזנגוף ורב הון. הוא היה חלוץ התעופה העברית. הוא שלח מטוסים מתוצרת פולין לחברת אוו' 10. מימן בכספו הפרטי את הקניה וה' מישלות. את הכסף לא ראה חורה מעולם. הוא חזר לפולין, אולם מדי שנה היה בא לביקור של כמה חודשים בארץ. כשביקר באן בשנת 1937, נפתח ברמת-גן מועדון לילה חדש בשם אוואוס. ביום הפתיחה הסיל מישוה פצצה במקום.

או החליט קליסקי לבנות בית-קפה במרכז תל-אביב, שם לא יפתחו אורחים מפצצות. בעצת רב הון קנה מגרש בצפון תל-אביב. אולם העירייה סירבה להתיר לו לפתוח שם קפה. הנריק נסע במקום גן, חזר לפולין. כשחזר ארצה בשנת 1941, אחרי שנמלט בנס מורועות מכות-המלחמה הנאצית, היה המיליונר-לשעבר חסר כל. היה לו רק המג' רש במרכז תל-אביב.

אחרי שידולים והפצרות נתן לו ישראל

משרשת מועדונים שעלו 1,100,000 לירות. אותה שעה תובעים מנהיגי המפלגה מהמונים הקרבה על-אית למטן שיכוני-העולים.

מועדון-ההינה "פריק", ימים אחדים לפני העברתו לרשות מפא"י, שחכרה אותו תמורת מאה אלף לירות. זהו רק אחד

מהחברות-הימאית מרים נימיו. שיכו' נח עלול לא לחיבנות בשל מחסור בכסף.

מהגרם בנין סלומון והרופקר ובנו יוליאן גרים במלון, עד שיקבלו שיכו'.

רופא וטרינרי קלמן פרייז, עונה מ' פולין. ללא שיכו' לא יוכל להישאר.

המועדונים של מפא"י: מטעל המועדונים מה' י"ב מאמצים גדולים. חברי מפא"י ואוהדיה נסלו על שכמם עול נוסף, והם נושאים בו. כל שוחר מיורגלויות והשבתת חיי-החברה במדינה צריך לברך על כך.

בעתונים הופיעה ידיעה כי חבר מפא"י דוד בן-גוריון הוציא מכיסו 100 לירות לקרן לרכישת פילץ ובוסתן. בעתונים לא היה כתוב שחבר מפא"י כל שהוא, גם מי שאינו אחראי לגורל המדינה, הוציא מכיסו 100 העולים מפולין, כדי שלא יחזרו למולדתם הקודמת, או למניעת סגירתם של בתר החולים בפני יעקב לוי ואלפי הנצרכים הי' אביונים. זה היה ההגיון של 1957.

★ ★ ★

150 ל"י קנס

בפרזנות מינהל-המחוז של משי' רדיהפנים בתל-אביב מלאים החל משעה מוקדמת בבוקר קהל רב. עשרות אנשים, בני כל העדות והשכבות, מתרוצצים ממשרד (חמשך בעמוד 16)

אלף לירות עבור החזרת המקום לרשותו. אולם שוב לא הצליח המקום כבית-קפה מודרני. שוב ביקרה בו שיכבה דקה של אריסטוקרטיה ודיפלומטים. שוב נערכו בו רק מיטב החתונות והתחגיגות של עשירי תל-אביב.

בשבוע שעבר החכיר קליסקי את בית' הקפה המפואר שלו, כולל ביתו על שלוש קומותיו, למפא"י. מפא"י שילמה עבור הי' מקום 60 אלף ל"י. קליסקי גוסע לאמריקה שם השתקע בנו לפני חמש שנים.

★ ★ ★

חבר בייגוריוו נתי

מפא"י קנתה את מועדון-הלילה פילץ. מפא"י קנתה מועדון נוסף ברחוב זמנהוף בתל-אביב, עבור הסוחר הזעיר, בסכום של 10 אלפים לירות. אלה היו רק הראשונות בסדרת הרכישות של מפא"י. לצורך זה הכריזה המפלגה על מגבית בין חבריה ב' סכום של מיליון ומאה אלף לירות. הסביר אברהם האטט, יושבראש ועדת

רוקה את הרשיון לפתוח קפה-גן במגרשו. אולם ממשלת-המנדט לא נתנה רשיון. רק כעבור שנה ניתנה לו הרשות לפתוח במקום קיוסק קטן. הוא בנה קיוסק, רחובו כעבור זמן, הוסיף עליו קומה ועוד קומה, עד שקם הבית המפואר הקיים שם כיום.

לפני 11 שנה נפתח במקום זה קפה בוס' תן. קליסקי החכיר את הקפה לאדם אחר. היו לבוסתן כל הנתונים להיהפך למקום הבידור המרכזי של העיר. הוא היה במרכז תל-אביב החודשה, מוקף עצים, השתרע על שטח נרחב. היתה בו אוירה רומנטית, ש' רות משובת, תומורת. אולם החוכר לא ידע לנהל את המקום.

בוסתן לא היה לטעמם של בני תל-אביב, האוהבים לשבת ברחוב, לראות ולהיראות. הוא הפך מקום בילוי לסנובים, מקום לע' ריכת קבלות-פנים דיסלומסיות, חתונות ל' עשירי תל-אביב, מסיבות החוג הנוצרי.

שבוע שנים נלחם קליסקי בחוכר כדי להוציאו מהמקום. הוא השקיע שבעת אלפים לירות בניהול משפטים, שילם לכסוף 20